

בעלה של בת העכבר

סיפור מיפן

שלו. לא חסרו לה מחזרים, אבל אבא חיפש עכבר צעיר ויפה, עם שפם ארוך שמגיע עד האדמה וממשפחה וותיקה יותר ואצילה יותר ממשפחתו. לצערו של אבא לאמא של הילדה היו רעיונות אחרים. היא זלזלה תמיד באחרים ובסביבה שלה וחשבה שמשפחתם עשויה מחומר טוב יותר מכל האחרים בעולם. בת שלה לא תתחתן עם עכבר רגיל, הכריזה כשהיא מרימה גבוה את ראשה, עם יופי וכשרונות כאלה מגיע לה מישהו טוב מזה.

כך היא דיברה, כפי שנוהגות אמהות, לכל אחד שהיה מוכן לשמוע. מה חשבה על כל זאת הצעירה איש לא ידע ולא התחשב בכך, כי כך היה נהוג בעולם העכברים.

הרבה פעמים רב העכבר הזקן עם אישתו בנושא הזה, ולפעמים הסימנים שעל פניהם הראו שהוויכוח התנהל לא רק בדיבור.

"עד הכוכבים, כך אני רוצה" קראה הגברת הזקנה כשנכנסה ללהט גדול מתמיד "יופייה של בתי מעמיד אותה גבוה יותר מאשר הכל שעל פני הארץ, ואני לא אסכים שהיא תיקח מישהו נמוך במעמד ממנה." "אז תציעי לה להתחתן עם השמש" ענה בעלה באי-סבלנות "עד כמה שידוע לי אין מישהו גבוה ממנו."

"אכן חשבתי על כך" אמרה האישה "ואם גם אתה

פעם חיו ביפן עכבר ואישתו, שניהם מגזע אציל, ולהם בת אחת, היפה ביותר בכל עולם העכברים. הוריה היו גאים מאוד ולא חסכו מאמצים כדי ללמד אותה הכל שהייתה צריכה לדעת. לא הייתה עוד בכל העיר עכברה צעירה כל כך חכמה, שידעה לכרסם את העץ הקשה ביותר, לקפוץ מגובה כזה למיטה של מישהו או לברוח כל כך מהר כשמישהו התקרב. ההורים גם דאגו מאוד למראה, ועורה היה כמו קטיפה, שיניה לבנות כמו פנינים וחדות מאוד.

כמובן שעם כל יתרונותיה האלה ההורים קיוו שהיא תתחתן למשפחה טובה וכאשר הגיע הזמן התחילו לחפש זיווג מתאים.

אך נוצרה בעיה. אבא שלה היה עכבר מקצה אפו ועד סוף זנבו ורצה שהיא תתחתן עם מישהו מהגזע

חושב כך, אבקר אצלו מחר." ולמחרת, אחרי ששעות התייפתה ובחרה את בגדיה, יצאה לפגוש את השמש, מלווה בבתה. הדרך נמשכה זמן רב, אך בסוף הן הגיעו לארמון הזהב, משכנו של השמש. "מלך אציל" אמרה האישה "ראה את בתי. היא יפה מעל הכל שבעולם. מובן שאנו רוצים בחתן שבעצמו גדול מהכל. לכן באנו אליך." "זה מחמיא לי מאוד" ענה השמש, שלא היה לו כל רצון להתחתן כי היה עסוק מאוד, "כבוד גדול לי שבאתן, אך טעיתם רק בדבר אחד, ואינני רוצה לנצל את טעותכן. יש דבר גדול וחזק ממני וזה הענן, ראו!" ובאותו הרגע ענן עבר על פני השמש והסתיר את קרניו. "טוב, נדבר עם הענן" אמרה האם ופנתה לענן עם אותה ההצעה. "לא מגיע לי מישהו כל כך מקסים" ענה הענן "ואתן שוב טעות בדבריכן. יש מי שחזק ממני וזה הרוח. הנה זה בא. ראו בעצמכן" ואמנם האם ראתה איך הרוח מנפנף את הענן וזורק אותו לצד שני של השמיים. הוא גם זרק את האם ואת הבת חזרה לארץ ונעצר רגע עם רגל אחת על קיר. כשהאם התאוששה היא התחילה שוב לדבר אבל

הרוח הפסיק אותה.

"הקיר הזה הוא הבעל המתאים לבתך" אמר "אתן רואות כי הוא גדול וחזק ממני כי יכול לעצור אותי במעופי."

הדבר לא הפחיד את האם שעכשיו פנתה אל הקיר. אך אז קרה משהו שאיש לא ציפה.

"אני לא אתחתן עם הקיר הזה שהוא זקן יותר מסבא שלי" התייפחה הצעירה שעד עכשיו לא הוציאה הגה מפיה "הייתי מתחתנת עם השמש או עם הענן או עם הרוח כי זו חובתי, למרות שאני אוהבת עכבר אחד חמוד, ורק אותו. אבל את הקיר הזה! עדיף לי למות!" והקיר, למרות שנפגע קצת, הודיע שאינו רוצה להיות בעלה של צעירה כל כך יפה.

"זה נכון" אמר "שאני יכול לעצור את הרוח שמזיז עננים המכסים את השמש. אבל יש מי שיכול לעשות יותר מכל אלה, וזה העכבר. זה העכבר שמכרסם אותי ויכול להפוך אותי לאבק, פשוט עם השיניים שלו. אז אם רצונכם בחתן שהוא גדול וחזק מהעולם כולו, חפשו אותו בין העכברים."

"מה אמרתי לך?" קרא אבא של הצעירה. ואישתו, למרות שחרה לה שדעתו גברה על שלה, החליטה שבעצם עכבר כחתן הוא מה שתמיד רצתה.

שלושתם חזרו בשלום הביתה, ותוך שלושה ימים התקיימה החתונה.